

то, оудавѣва слово то, и кѣва безплодно.

23 И посѣано то на добра та земля, то є ѡнзи, който слыша слово то, и разумѣва го: който и приноси плодъ, и прави єдно стѣ, дрѣво шестдесать. дрѣво тридесать.

24 Дрѣво притча имъ предложити, и рече: оуподобисе царство то небесно на єдинъ человекъ, който посѣа докрод сѣме на нѣва та си:

25 И като спѣваха челоуцѣи те, доиде дшманино мѣ. и посѣа кжкѣль низъ пшеница та, и ѡиде си.

26 И когѣто порасте трава та и сотвори плодъ, тогдава се пѣвѣха и кжкѣль то.

27 И ѡидѣха ракѣтницѣи те на ѡнши господарѣ, и рекоха мѣ: господине, не посѣа ли докрод сѣме на нѣва та си; ѡ дѣ прочее има кжкѣль;

28 И той имъ рече: дшманинъ человекъ є направилъ това, а ракѣтницѣи те мѣ рекоха: икашъ ли прочее да идеме да ги исплѣвиме;

29 И той имъ рече: не дѣйте, да не кѣ, като скѣбѣте кжкѣль то, и скѣбѣли и пшеница та.

30 Ѣставѣте да растѣтъ и дѣте заєдно до жѣтѣва

та, и когѣто фѣнатѣ да жнѣтѣ. ѡе да речѣмъ на жѣтѣварѣте: соберѣте по напредъ кжкѣль то, и свѣржѣте ги въ снопѣ за да ги изгориме: а пшеница та соберѣте въ житница та ми.

31 Дрѣво притча имъ предложити, и говореше: прилича царство то небесно на сѣнапово зѣрно, коєто зема человекъ (нѣкой) и посѣа го на нѣва та си:

32 Коєто є най малко ѡ сѣчки те сѣмена: а когѣто порасте, кѣва по големо ѡ сѣчки те зеленица: и кѣва дрѣво, цѣто дохѣждѣтѣ птицѣи те небесны, и стоѣтъ по стѣкла та мѣ.

33 Дрѣво притча имъ рече: прилича царство то небесно на квасѣтъ когѣто зема єдна жена, и скрѣго въ три мѣрѣ крашно. до дѣ воскиснѣ сѣчко то.

34 Та сѣчки те говореше Исусъ съ притчи на народи те, а безъ притча ницо имъ не говореше:

35 За да се исполни речено то презъ прорѣкатѣ, който говори: ѡеда ѡбѣримъ въ притчи оустѣ та си: и ѡе да избѣдимъ ѡнѣа, цѣто са скрѣены ѡ создѣние то на свѣтѣтъ.

36 Тогдава ѡстави народы те Исусъ, и доиде въ кѣши: и ѡ идѣха при него